

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623200748
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6623200748.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovanému: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., o zaplatenie 1.744,87 Eur s prisl., takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 179,54 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania sa z a s t a v u j e .
- II. V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a .
- III. Žalovanému sa náhrada trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.02.2023 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.744,87 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.01.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 15.06.2018 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty E., F., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 54317265. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 21,24 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.200,- Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 40,- Eur. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.01.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska.

Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 06.01.2023 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2022 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.744,87 Eur.

Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 1.744,87 Eur.

Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2022, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.01.2023. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.01.2023 do zaplatenia.

2. K žalobe boli pripojené tieto listinné dôkazy – žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 15.06.2018 a výpis z Quatro Šikovnej karty za zúčtovacie obdobie od 05.07.2018 do 31.12.2022.

3. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanému spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava a navrhol zmenu účastníka na strane žalobcu. Preto súd uznesením č.k. 8Csp/22/2023-46 zo dňa 02.05.2023, právoplatným dňa 23.05.2023, pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154.

4. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 08.06.2023 žalobca uviedol, že žalovaný dňa 15.06.2018 vyplnil žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty E., F.. Zo strany banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 15.06.2018, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti.

Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.200,- Eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 40,- Eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 04.07.2018, ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.03.2020 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

Žalobca zároveň uviedol, že ním uplatnený nárok premlčaný nie je. Vo vzťahu k otázke premlčania žalobca v podrobnostiach uviedol, že § 103 druhá veta OZ priamo odkazuje na ust. § 565 OZ, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.11.2019, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke právneho predchodcu žalobcu zo dňa 29.01.2020, právny predchodca žalobcu ani nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr, ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20.02.2020 (t.j. 21.02.2020), kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba 3 rokov.

Žalobca podporne odkázal na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu (podporne rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 24Csp/36/2020-138, odsek 17). Ďalej odkázal aj na právny názor Krajského súdu v Bratislave vyjadrený v uznesení zo dňa 22.3.2022

pod sp. zn. 5Co/223/2019, podľa ktorého je pre objektívny začiatok plynutia premlčacej doby aj pri zosplatnení úveru rozhodujúci deň, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Veriteľ mohol v zmysle § 53 ods. 9 OZ vykonať právo po prvý raz po uplynutí troch mesiacov a 15 dní od zročnosti nesplnenej splátky. Začiatok premlčacej doby nemôže nastúpiť pred splatnosťou celého úveru. Žalobca rovnako poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/132/2021 zo dňa 15.12.2022

Žalobca argumentoval tiež neplynutím lehôt upravených zákonom č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého v zmysle ust. § 1 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.03.2020) do 30. apríla 2020 neplynú (spolu 36 dní); § 8 písm. a) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.01.2021) do 28. februára 2021 neplynú (spolu 40 dní). Aj s poukazom na vyššie uvedené neplynutie lehôt bola žaloba podaná dňa 27.02.2023 v 3-ročnej premlčacej lehote a uplatnený nárok tak premlčaný nie je.

V posudzovanej veci bol žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru, a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne žalobca odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011 pod sp. zn. 6Co/95/2010.

S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

- a) úverovom limite, ak je stanovený,
- b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,
- c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. a jeho prílohy č. 2. o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80 % označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 1.200,- Eur a výške štandardnej mesačnej splátky 40,- Eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty E., F., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovaného vo forme revolvingu nie je bezúročný.

Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 04.07.2018, ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty.

Rozsah čerpania žalovaného predstavujú debetné transakcie: dňa 04.07.2018 suma 1.200,- Eur, dňa 05.10.2019 suma 190,- Eur.

Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu teda predstavuje sumu 600,- Eur. Kreditné operácie vykonané žalovaným: dňa 11.08.2018 suma 40,- Eur, dňa 18.09.2018 suma 40,- Eur, dňa 12.10.2018 suma 40,- Eur, dňa 16.11.2018 suma 40,- Eur, dňa 14.12.2018 suma 40,- Eur, dňa 18.01.2019 suma 40,- Eur, dňa 18.02.2019 suma 40,- Eur, dňa 18.03.2019 suma 40,- Eur, dňa 18.04.2019 suma 40,- Eur, dňa 16.05.2019 suma 40,- Eur, dňa 18.06.2019 suma 40,- Eur, dňa 17.07.2019 suma 40,- Eur, dňa 19.08.2019 suma 40,- Eur, dňa 18.09.2019 suma 40,- Eur, dňa 24.10.2019 suma 40,- Eur.

Čo sa týka uplatnenej sumy 1.744.87 Eur, táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle Obchodných

podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovú účte.

Žalovaná suma 1.744,87 Eur pozostáva z istiny 1.137,04 Eur, poplatkov 20,- Eur, štandardného úroku 428,29 Eur a sankčného úroku 159,54 Eur

Žalobca zároveň zobrať žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 179,54 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku žalobca na žalobe trval a žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 1.565,33 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 1.565,33 Eur od 21.01.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania.

5. Súd žalovanému doručil žalobu a vyzval ho, aby sa k žalobe v lehote 10 písomne vyjadril. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

6. Výzvou zo dňa 06.09.2023 vyzval súd žalobcu, aby preukázal súdu splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre zosplatnenie úveru vrátane predloženia listinných dôkazov preukazujúcich doručenie výziev žalovanému a preukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky (s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 a 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/8/2023 a sp. zn. 14CoCsp/12/2023), a to vrátane dôkazu preukazujúceho, že sa takáto výzva (samostatná osobitná výzva odlišná od výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ a od oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

7. Na výzvu súdu reagoval žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 09.10.2023, v ktorom uviedol, že svoju aktívnu legitimáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky G., čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom riadne hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitimáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitimácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podoporne odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“

Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimácie žalobca predložil súdu aj výzvy svojho právneho predchodcu, banky, zo dňa 29.01.2020 a zo dňa 04.03.2020. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, žalobca preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 13.01.2020 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 10.02.2020 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bol zároveň žalovaný vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 26.11.2019 označenou ako „Tretia upomienka“. Predmetná výzva bola žalovanému doručovaná dňa 26.11.2019 pod číslom zásielky G., čo žalobca preukazuje predloženým podacím hárkom.

Žalobca podľa svojho názoru v spore preukázal, že jeho právny predchodca dňa 26.11.2019 a 13.01.2020 vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko bol žalovaný napriek výzve banky viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bol preukázateľne vyzvaný, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. K postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto spore. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi neuhradil, žalobca trval na žalobe a žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 1.565,33 Eur s prislúšenstvom.

8. Žalobca ani žalovaný sa na pojednávanie nedostavili, pričom žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil a navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez jeho účasti. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania. Preto súd v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vec prejednal bez prítomnosti strán sporu.

9. Súd po oboznámení sa so žalobou, písomnými vyjadreniami žalobcu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

10. Zo žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro – zmluvy č. XXXXXXXX (č.l. 6 spisu) súd zistil, že zmluvou bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom vo výške 1.200,- Eur so štandardnou mesačnou splátkou 40,- Eur a dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 22,80 % p.a. s tým, že deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 20. deň v kalendárnom mesiaci.

11. Z výpisu z Quatro Šikovnej karty za zúčtovacie obdobie od 05.07.2018 do 31.12.2022 (č.l. 8 – 10 spisu) vyplýva, že žalovaný za toto zúčtovacie obdobie vykonal debetné transakcie vo výške 2.344,87 Eur, kreditné transakcie vo výške 600,- Eur, dlžný zostatok banka vyčíslila na sumu 1.744,87 Eur.

12. Podľa čl. V. bodu 35 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ak Klient nezrealizuje úhradu Povinnnej splátky, Správca ho vyzve na jej vyrovnanie. V prípade, ak Banka eviduje voči Klientovi pohľadávku po lehote splatnosti, ktorú Klient neuhradil ani v zmysle výzvy, má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu Transakcií Držiteľa karty na všetkých Kartových účtoch vedených na meno H.. Ak Klient napriek výzve nezaplatí Povinnú splátku v stanovenej lehote, Banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) vyhlásiť Dlžný zostatok za okamžite splatný, (b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, (c) uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, (d) vymáhať pohľadávku súdnou cestou, pričom Banka má právo vymáhať od Klienta všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávky, (g) postúpiť pohľadávku tretej osobe.

13. Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.01.2020 (č.l. 66 spisu) oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že eviduje ku kreditnej karte č. 0054317265 nedoplatok na splátkach vo výške 120,- Eur, ktorý žiada uhradiť bezodkladne na kartový účet vedený vo E., F. s tým, že ak do 12.02.2020 nedôjde k úhrade, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 03.02.2020, o čom svedčí predložená fotokópia doručeny (č.l. 65 spisu).

14. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ho veriteľ v predžalobnej upomienke vyzval na doplatenie splatných splátok a zároveň ho v zákonnej lehote upozornil na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok. Nakoľko žalovaný dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, jeho dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka predstavuje sumu 1.258,50 Eur, pričom istina z dôvodu denného úročenia zákonným úrokom narastá. Právny predchodca žalobcu žiadal celkový dlh uhradiť na účet vedený vo E., F..

15. Písomným podaním zo dňa 23.03.2023 označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ (č.l. 29 spisu) Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanému, že k 17.03.2023 postúpila pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXX na nového veriteľa Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo odovzdané na doručenie žalovanému dňa 23.03.2023, o čom svedčí predložená ePotvrdenka (č.l. 98 spisu).

16. Písomným podaním doručeným súdu dňa 08.06.2023 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie poplatkov a sankčného úroku vo výške 179,54 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

17. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

18. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

19. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

20. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 179,54 Eur späť, preto súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, nebol potrebný súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby, nakoľko jeho prípadný nesúhlas by bol právne neúčinný.

22. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú stanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

24. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

33. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (pozn. súdu – od 27.03.2020) do 30. apríla 2020 neplynú.

34. Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z., lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (pozn. súdu – od 19.01.2021) do 28. februára 2021 neplynú.

35. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

36. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

37. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

38. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

39. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

40. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

41. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

42. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

43. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 15.06.2018 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty E., F.. V danom prípade sa jednalo o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. OZ, keď právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ – fyzická osoba, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tak vo veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. OZ a aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, keďže poskytnutý úver bol zároveň spotrebiteľským úverom, konkrétne revolvingovým úverom. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu uzatvorenú na dobu neurčitú.

44. Žalovanému bol na základe uvedenej zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty č. 54317265 poskytnutý úverový rámec vo výške 1.200,- Eur a v období od 05.07.2018 do 31.12.2022 žalovaný vykonal debetné operácie vo výške 2.344,87 Eur a kreditné operácie vo výške 600,- Eur. Žalobcom vyčíslený zostatok predstavuje sumu 1.744,87 Eur.

45. Keďže žalovaný neplnil svoje povinnosti zo zmluvy a nesplácal úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom „Predžalobná upomienka“ zo dňa 29.01.2020 vyzval žalovaného na bezodkladnú úhradu sumy 120,- Eur s tým, že ak do 12.02.2020 k úhrade nedôjde, bude oprávnený úver zosplatiť. Následne listom „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 04.03.2020 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že jeho dlh z kreditnej karty sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka predstavuje sumu 1.258,50 Eur, ktorá sa úročí zákonným úrokom a zároveň ho vyzval na úhradu dlhu. Vykonaným dokazovaním, z predložených dokladov aj z oznámenia žalobcu (č.l. 62 spisu) má súd preukázaný vznik omeškania žalovaného počnúc mesiacom november 2019 s úhradou splátky splatnej dňa 20.11.2019.

46. Súd sa zameril na posúdenie, či žalobcom uplatnený nárok nie je premlčaný, keďže zákonné ustanovenie § 54a OZ neumožňuje premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať, ani ho platne zabezpečiť a keďže sa jedná o kogentnú úpravu, je konajúci súd povinný ex offio, t.j. aj bez návrhu a bez toho, aby spotrebiteľ na toto ustanovenie poukázal, prihlásiť, či veriteľ neuplatňuje premlčané právo, ktoré nemožno v súdnom konaní vymáhať.

47. Nebolo medzi stranami sporné, že k zosplateniu úveru na základe vyhlásenia právneho predchodcu žalobcu zo dňa 04.03.2020 došlo z dôvodu omeškania splátky splatnej dňa 20.11.2019. V predžalobnej upomienke právneho predchodcu žalobcu zo dňa 29.01.2020 bol žalovaný vyzvaný a upozornený na úhradu nedoplatku vo výške 120,- Eur. Vzhľadom na dohodnutú splatnosť splátok k 20. dňu v mesiaci sa potom mohlo jednať o tri omeškané splátky, a to splátku splatnú dňa 20.11.2019, 20.12.2019 a 20.01.2020. Aby bol naplnený zákonný predpoklad úpravy § 565 druhá veta OZ, k zosplateniu zároveň mohlo dôjsť po uplynutí troch mesiacov omeškania s úhradou splatnej splátky, avšak do splatnosti najbližšej splátky po uplynutí týchto troch mesiacov. Ak bola omeškaná splátka splatná dňa 20.11.2019, tri mesiace jej omeškania na splnenie zosplatenia podľa § 53 ods. 9 OZ uplynuli

dňom 20.02.2020, po ktorom dátume mohol právny predchodca žalobcu vykonať zosplatnenie úveru, avšak najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, t.j. do 20.03.2020, čo aj vykonal dňa 04.03.2020. V tejto súvislosti súd pre úplnosť poznamenáva, že z obsahu zmluvy, resp. Obchodných podmienok a dohodnutých práv a povinností strán sporu vyplýva povinnosť plniť vzniknutý dlh v splátkach, pričom v prípade nesplnenia povinnosti úhrady dlhu v splátkach mohol právny predchodca žalobcu privodiť zosplatnenie celého dlhu len zákonom predpokladaným spôsobom, ktorým je v prípade spotrebiteľských vzťahov postup podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, ktorý bol priamo dohodnutý v čl. V. bod 35 OP. V konaní bol preukázaný postup právneho predchodcu žalobcu podľa citovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 OZ a preto právny úkon zosplatnenia úveru považuje súd za platný.

48. Vo vzťahu k otázke premlčania súd uvádza, že v danom prípade sa uplatní trojročná premlčacia doba podľa § 103 OZ. Pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby po zosplatnení celého úveru, v tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. 7Cdo/268/2020 zo dňa 29.11.2022, v zmysle ktorého „podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka).“.

49. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatoval, že „vychádzajúc z daných teoretických východísk, ako i zo znenia na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení najvyšší súd zastáva názor, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie - bod 16). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka).“.

50. Súd v tejto súvislosti pripomína, že obdobnou otázkou s rovnakými závermi sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal aj v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/231/2021 zo dňa 26.01.2023 a sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a teda možno uvažovať o existencii tzv. ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu v otázke začiatku plynutia premlčacej doby pri strate výhody splátok v spotrebiteľských sporoch.

51. S ohľadom na vyššie citované rozhodnutie najvyššieho súdu teda premlčacia doba práva požadovať splnenie celého dlhu začala plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (ktorá bola splatná dňa 20.11.2019), teda 21.02.2020, čo bol najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). S prihliadnutím na citované ustanovenia zákona č. 62/2020 Z. z. premlčacia doba v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 a v období od 19.01.2021 do 28.02.2021 neplynula, čo predstavuje predĺženie premlčacej doby o ďalších 76 dní. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 27.02.2023, súd konštatuje, nárok žalobcu nie je premlčaný.

52. Súd sa ďalej zamerl na posúdenie, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky vo väzbe na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

53. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní. Súd skúma vecnú legitímáciu sám z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to strany sporu navrhli a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu žaloby.

54. Aktuálne platné a účinné znenie ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bolo do právneho poriadku Slovenskej republiky zavedené zákonom č. 299/2016 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa

zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a to s účinnosťou od 01.01.2017. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách s poukazom na znenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

55. Nebolo v konaní sporným, že predmetná pohľadávka sa nepostupovala po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a termín konečnej splatnosti bol dojednaný v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti).

56. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z dôvodu nesplnenia podmienky predchádzajúcej výzvy banky potom, čo bol jej klient (žalovaný) nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Existenciu ani doručenie takejto výzvy do dispozičnej sféry žalovaného žalobca v konaní nepreukázal, hoci ho na to súd vyzval (výzva zo dňa 06.09.2023 na č.l. 86 spisu).

57. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 k otázke týkajúcej sa splnenia podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a toho, či výzva vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Najvyšší súd dospel k záveru „že obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.“.

58. Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2Cdo/266/2020 vyplýva nasledujúce: „Dovolací súd uvádza, že zákon o bankách celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolateľkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok).

Z uvedeného je tak zrejмый reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č. l. 18 a 19 spisu) síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

(...) Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (zákonnými podmienkami) platného postúpenia pohľadávky z úveru je preukázateľné (doručenie) zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.“

59. Pokiaľ ide o posúdenie platnosti postúpenia pohľadávky a s tým súvisiacu aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní, na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorými sú preukázateľné zaslanie samostatnej písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018). Nerešpektovanie tejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom - § 39 OZ (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018).

60. V tomto prípade nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že by bola žalovanému pred postúpením pohľadávky zaslaná výzva na splatenie splatného dlhu a napriek tomu zostal v omeškaní s plnením dlhu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takouto výzvou s poukazom na závery najvyššieho súdu nebol list „Predžalobná upomienka“ zo dňa 29.01.2020. Za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať ani list „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 04.03.2020, keďže, ako vyplýva z judikatúry najvyššieho súdu, predmetom tejto výzvy bolo primárne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách však predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku a oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru nemožno priznať aj charakter výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

61. Na podporu tohto názoru súd poukazuje aj na ďalšie rozhodnutia krajských súdov, z ktorých možno dovodiť rovnaké právne závery, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/25/2021 zo dňa 28.09.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/21/2022 zo dňa 25.10.2022. Rovnaký záver vyplýva aj z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, zohľadňujúcich už aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia vo veciach sp. zn. 2Cdo/266/2020 a 4Cdo/75/2020), napríklad sp. zn. 11CoCsp/8/2023 zo dňa 15.06.2023, sp. zn. 14CoCsp/12/2023 zo dňa 31.07.2023 a sp. zn. 11CoCsp/13/2023 zo dňa 27.07.2023.

62. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby je nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu pre neplatné postúpenie pohľadávky voči žalovanému podľa § 39 OZ. Žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, keďže neboli naplnené zákonné predpoklady na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka).

63. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/86/2021 zo dňa 30.06.2022, z ktorého vyplýva, že „vo všetkých uvedených prípadoch mala neplatnosť postúpenia pohľadávky pre rozpor s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB dopad nielen na veriteľov [postupcu a postupníka (ktorú právnu úvahu nesprávne zdieľa aj odvolací súd - viď body 14 až 16 jeho dôvodov, pozn.)], ale tiež na dlžníka, ktorý bol úspešný v spore, keďže veriteľ (postupník) kvôli neplatnosti zmluvy a postúpení pohľadávky nemal aktívnu vecnú legitimáciu v spore. Inak povedané neplatnosť postúpenia pohľadávky sa navonok prejavila nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi“.

64. Záverom súd poznamenáva, že hoci žalobca v písomnom vyjadrení doručením súdu dňa 09.10.2023 uvádzal, že jeho právny predchodca vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky dňa 26.11.2019 a 13.01.2020, takéto výzvy súdu nepredložil (súdu sa javí, že predmetné výzvy sa zrejme netýkajú predmetného sporu, a jedná sa o rezíduum podania týkajúceho sa inej veci, ku ktorej sa žaloba vyjadroval, keďže vo vzťahu k dátumu 13.01.2020 uviedol, že ku dňu 13.01.2020 vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru; v danej veci však bola okamžitá splatnosť úveru vyhlásená až dňa 04.03.2020). Žalobca v tomto podaní poukazoval aj na výzvu zo dňa 26.11.2019

označenú ako „Tretia upomienka“, ktorá mala byť doručovaná žalovanému dňa 26.11.2019 číslo zásielky G., čo mal preukazovať predložený podací hárok, tieto listiny však súdu doručené neboli. Pre úplnosť je však potrebné dodať, že tieto listinné dôkazy by aj tak nemali vplyv na výsledok sporu (zamietnutie žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu), keďže ambíciu pozitívne ovplyvniť výsledok sporu by mohla mať logicky len listina vyhotovená a odoslaná žalovanému po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, teda po dni 04.03.2020.

65. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

67. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.744,87 Eur s príslušenstvom. Súd dospel k záveru, že úspešnou stranou sporu bol v danom prípade žalovaný. Žalobca vzal žalobcu v časti o zaplatenie časti istiny vo výške 179,54 Eur späť bez udania dôvodu, preto musel súd konštatovať, že v tejto časti procesne zavinil zastavenie konania žalobca. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol, úspešnou stranou sporu v časti o zaplatenie istiny 1.565,33 Eur (1.744,87 Eur – 179,54 Eur) bol teda tiež žalovaný. Žalovanému ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Keďže je však podľa obsahu spisu zrejmé, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).